

Hugo Bouter

Rechtop – oprecht

Over de planken van de tabernakel

'Ook moet u voor de tabernakel de rechtopstaande planken maken van acaciahout' (Ex. 26:15).

'Alleen, zie, dit heb ik gevonden: dat God de mens oprecht gemaakt heeft, maar zij hebben vele uitvluchten gezocht' (Pred. 7:29).

Onze diepe val in Adam

Het is maar een klein detail in de beschrijving van de tentwoning in het boek Exodus: de planken van het huis van God staan *rechtop*. Toch kunnen we hier veel van leren, omdat deze planken een beeld vormen van de verlost en als de woonplaats van God in de Geest (Ef. 2:22).

Het feit dat de mens rechtop staat en loopt en als het goed is wandelt voor Gods aangezicht, onderscheidt hem van de dieren die geen persoonlijke relatie met God hebben. De mens die geen rekening met God houdt, kan zich echter wel gedragen als een redeloos dier (Ps. 73:22). We zien een voorbeeld hiervan in het leven van koning Nebukadnessar, die als straf op zijn hoogmoed uit de gemeenschap van de mensen werd verstoten en zeven jaar gras at als een rund. Zo is het ook met de naties gesteld: ze dwalen lang rond zonder de kennis van de ware God, totdat ze zich ten slotte zullen bekeren tot de Allerhoogste en erkennen dat de hemel de heerschappij heeft (Dan. 4).

God heeft de mens weliswaar recht (of: oprecht) gemaakt, maar hij is van God afgedwaald door de zondeval, die in Genesis 3 wordt beschreven. Hij is 'afgevalle

van de hoge God', zoals het wel eens werd gezegd in gereformeerde kring. Wat een diepe val is dat geweest! Een andere illustratie hiervan vinden we in de geschiedenis van de kromgebogen vrouw in Lucas 13. Zij kon niet opzien naar boven en haar blik niet op de hemel richten. Zo is de relatie van de mens met God verstoord door de macht van de zonde en de satan. Deze vrouw was kromgebogen en gebonden door de boze; zij kon zich in het geheel niet oprichten. Maar na haar wonderbare genezing door de Heer Jezus richtte zij zich onmiddellijk op en verheerlijkte zij God (Luc. 13:11-16). De verbinding met de hemel was hersteld.

Over de ernst van de zondeval schrijft Ger de Koning het volgende in zijn commentaar op het boek Prediker:

Na het vonnis dat de Prediker aan het slot van hoofdstuk 7 velst over het menselijk geslacht, waar hij niet heeft gevonden wat hij zocht, voegt hij iets toe wat hij wel heeft gevonden (vs. 29). Door het 'zie' wordt de aandacht getrokken naar wat hij heeft gevonden en nodigt hij iedereen uit om daarin te delen. Salomo komt tot de bron van het oorspronkelijk bederf: de zonde komt voort uit de zondeval en niet uit God, want God heeft 'de mens oprecht gemaakt'. De schuld van de algemene verdorvenheid ligt niet bij God, maar bij de mens. God heeft de mens oprecht gemaakt, maar de mens is de verkeerde weg opgegaan. 'Oprecht' is niet zondig of neutraal, maar beschrijft de staat van het hart dat trouw en gehoorzaam is. De mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, maar tot zonde vervallen (Gen. 3:1-7; Rom. 5:12). Hij wil daarvan niet weten en zoekt al sinds Adam en Eva uitvluchten voor zijn zonde. Zoeken heeft hier de betekenis van verzinnen. Toegeven is er niet bij, wel het zoeken naar excuses, het op anderen afschuiven van de schuld, wat al direct na de zondeval is begonnen (Gen. 3:12-13). De problemen worden soms erkend, maar de oplossing wordt gezocht in het verbeteren van het gedrag door cursussen en trainingen en dergelijke. Daardoor worden de problemen ook nooit opgelost en wordt voorbijgegaan aan Gods oplossing voor dit probleem: de gave van Zijn Zoon.

Onze hoge positie in Christus

Maar in de verlossing door Christus heeft God ons gelukkig veel meer teruggegeven dan we in Adam hebben verloren. De verlost zondaar is een kind van God geworden en hij leeft in een nieuwe relatie met God als zijn hemelse Vader. Hij heeft een nieuwe natuur ontvangen in de wedergeboorte en hij heeft de nieuwe mens aangedaan, die overeenkomstig God is geschapen in ware gerechtigheid en heiligheid (Ef. 4:24). Daarom kan hij rechtop staan en wandelen voor Gods heilig

aangezicht (vgl. Num. 6:24-26), en samen met andere verlost en bovendien Gods woonplaats vormen in de kracht van de Heilige Geest.

Dit laatste zien wij in type in de tabernakel en later in de tempel, Gods woonplaats te midden van het volk Israël. De planken van de tentwoning hadden een bijzondere lengte: ze waren tien el lang en anderhalve el breed. De planken waren dus ca. vijf meter hoog en 75 cm. breed. Hebt u wel eens iemand ontmoet van tweeënhalve meter lang? Dat komt voor, maar het is een zeldzaamheid. Goliath, de kampvechter van de Filistijnen, was ruim drie meter lang: zes el en een span (1 Sam. 17:4). Het was begrijpelijk dat niemand uit de geleerden van de Israëlieten met hem durfde te vechten. Maar stel dat u iemand zou ontmoeten van vijf meter lang: dat zou echt onvoorstelbaar zijn!

Maar dit geeft ons een indruk van de hoogte van de positie waartoe de mens die in Christus is, nu is gebracht. Ik neem aan dat u de eerste drie hoofdstukken van de brief aan de Efeziërs wel eens hebt gelezen. De verheven plaats van de christen is het resultaat van Gods wonderbare opstandingskracht, zoals die is ontplooid in de opstanding van Christus uit de doden en Zijn verheerlijking aan Gods rechterhand in de hemel. Wij zijn als nieuwe mensen nu ook aangenaam gemaakt in Christus, en als kinderen en zonen voor Gods aangezicht geplaatst. Deze verheven en rijk gezegende positie in de hemelse gewesten is in overeenstemming met de veelvoudige wijsheid van God en het eeuwig voornemen dat Hij heeft opgevat in Christus Jezus onze Heer (vgl. Ef. 1:3-12, 17-23; 2:4-10, 18-22; 3:2-12).

Het mens-zijn is in de verhoogde Christus tot ongekende hoogte gebracht. Wij zullen straks als de engelen van God in de hemel zijn (Luc. 20:35-36). Ja, als verlost zijn wij in rangorde zelfs boven de engelen geplaatst (1 Kor. 6:3; Hebr. 1:14). Wij zijn nu al bekleed met het goud van de goddelijke gerechtigheid en de hemelse heerlijkheid van onze Heer Jezus Christus. Want wie God heeft gerechtvaardigd, die heeft Hij ook verheerlijkt (Rom. 8:30). De planken van de tabernakel waren met goud overtrokken (Ex. 26:29). Elke plank stond stevig vast op twee zilveren voetstukken, wat spreekt van de kracht van de verzoening en de stabiliteit van onze nieuwe positie in Christus. Wij mogen vaststaan in de Heer, ook in beproeving en verzoeking.

Zo kunnen wij reeds hier op aarde samen met andere kinderen van God worden opgebouwd tot een woonplaats van God door de kracht van de Geest. De planken waren goed samengevoegd en bleven onderling verbonden door vijf balken, die spreken van de bijzondere gaven die God steeds aan de Gemeente heeft geschonken om de heiligen te volmaken en op te bouwen (Ef. 4:10-13). Het Nieuwe

Testament spreekt ook over de band van de liefde, d.i. de band van de volmaaktheid (Kol. 3:14), en de band van de vrede (Ef. 4:3).

Oude Sporen 2017

